

На сині вершини, на білі берези

Василь Щурат

На сині вершини, на білі берези
Розсіяв я тугу з болотних долин,
По горах розсипав святі мої слези —
Розвіялись вітром нудьга і полин!

Осніжив я душу-лелію з прокази
Жіночого світа в снігу синіх гір —
Народжений ангел зі сміхом без казки,
Мій дух вилітає над гори до зір!

Поклін вам, о гори, блакитні вершини,
Де мислями світить безсмертна тиша,
Куди не досягне душа павутини,
Нечиста, тілесна, жіноча душа!